

Voin jakelu Helsingin kaupungissa leipäkorttia vastaan.

Koska voin jakelu kuluttajille viimeisten päivien aikana on tuottanut hankaluutta varsinkin Helsingin kaupungissa on kansanhuoltoministeriö päättänyt, että ensi maanantaista elokuun 5 päivästä 1940 lähtien Helsingissä on toistaiseksi noudatettava voin jakelussa seuraavia ohjeita:

- 1) Voin jakelukausi on yksi viikko;
- 2) voita jaetaan ainoastaan leipäkortteja vastaan ja on kukin leipäkortin haltija oikeutettu ostamaan voita ainoastaan yhdestä itse valitsemastaan voin myyntiä harjoittavasta liikkeestä;
- 3) tätä varten on leipäkortin haltijan hankittava leipäkortin taakse sen yläosaan sen liikkeen merkintä, josta hän aikoo jatkuvasti ostaa voinsa. Merkintä voidaan tehdä joko leimaamalla tai kirjoittamalla musteella asianomaisen liikkeen nimi sekä sen lisäksi sellainen selventävä merkintä, että samalla kortilla ei voida ostaa saman liikkeen jostakin toisesta myymälästä voita. Leipäkortin haltijoiden leipäkorttien merkintä aloitetaan myymälöissä 5 p:nä elokuuta 1940, mutta voidaan se myöhemminkin suorittaa minä päivänä hyvänsä. Sellaisille omavaraisille ruokakunnille, joilla ei ole leipäkorttia antaa Helsingin kansanhuoltolautakunta erikoisen voin ostolupatodistuksen;
- 4) leipäkortin haltija, joka on leimauttanut leipäkorttinsa jossain myymälässä ei sen jälkeen ole oikeutettu ostamaan voita seuraavinaan viikkoina mistään muusta myymälästä kuin siitä, jossa hän on leipäkorttinsa leimauttanut jäljempänä mainittuja poikkeuksia lukuunottamatta;
- 5) myytäessä voita on leipäkorttiin sen takasivulle, myyneen liikkeen nimen alle tehtävä sellainen merkintä, josta selvästi käy ilmi, koska voi on ostettu, jotta samalla kortilla ei saman viikon kuluessa voida ostaa voita kuin kerran. Merkintä tehdään siten, että leipäkortin taakse merkitään jakeluviikon järjestysnumero numeroilla 1, 2 j. n. e.;
- 6) myymälöiden on leimatessaan leipäkortit merkittävä myymälöihin lähetetyille listoille lei-

päkortin haltijan nimi ja osoite. Jos samassa ruokakunnassa on useampia henkilöitä merkitään nimisarakkeeseen ainoastaan ruokakunnan päämiehen nimi sekä ruokakunnan jäsenten lukumäärää osoittavaan sarakkeeseen, montako leipäkorttia ruokakunnassa on. Muiden ruokakunnan jäsenten nimeä ei siis tarvitse luetteloön merkitä. Tämän luettelon osoittaman leipäkorttiluvun perusteella saavat myymälät kansanhuoltoministeriön hyväksymien keskusliikkeiden varastoista tarvitsemansa voimäärän. Toistaiseksi jaetaan leipäkorttia vastaan korkeintaan 200 g voita. Erittäin raskaan työn tekijä, jolla on lisäleipäkortti, on oikeutettu myöskin tätä korttia vastaan ostamaan samanlaisen voionnoksen kuin tavallisen leipäkortin haltija;

7) jonotuksen välttämiseksi ja jakelun saamiseksi tasaiseksi kehoittaa kansanhuoltoministeriö kuluttajia leimauttamaan leipäkorttinsa siinä myymälässä, josta he säännöllisten olojen vallitessa ovat voistoksensa suorittanut;

8) jos leipäkortin haltija haluaa muuttaa ostamaan voita jostain muusta myymälästä kuin siitä, missä hän on leipäkorttinsa leimauttanut, on leipäkorttiin tehty merkintä tehtävä mitättömäksi ja kortti leimautettava uudelleen siinä myymälässä, josta leipäkortin haltija aikoo vastaisuudessa ostaa voita;

9) kun leipäkortti vanhenee ja se on vaihdettu uuteen on täten saatu leipäkortti leimatava siinä myymälässä, josta leipäkortin haltija aikaisemmin on voistoksensa suorittanut;

10) ravintoloissa ja ruokaloissa saa aterian yhteydessä tarjota voita korkeintaan 10 g yhtä leipäkortin kuponkia vastaan annettua ruoka-leipäannosta kohti. Ravintolat saavat ostaa tarvitsemansa voin kansanhuoltoministeriön hyväksymiltä keskusliikkeiltä tai muilta voin myyntiin oikeutetuilta. Tässä kohdassa mainitut ravintoloita ja ruokaloita koskevat määräykset käsittävät koko maan.

Kansanhuoltoministeriössä 3. 8. 1940.

Toimistopäällikkö Jouko Juuramo.